

Miloň
ČEPELKA
DENÍK HAIKU **2**

Miloň ČEPELKA

DENÍK HAIKU 2

2010 – 2011

✓ Miloň
ČEPĚLKA

DENÍK HAIKU 2

2010 – 2011

Vážení čtenáři, dovolte pár slov úvodem. Když jsem před třemi lety odevzdal do tisku Deník haiku, měl jsem za to, že jím jsem se s touto japonskou básnickou formou rozloučil. Ale netrvalo dlouho a příliv tříveršových strof pokračoval. Cítím se být za ně zodpovědný jen částečně, protože přicházely opět samovolně, jako kdyby se někde otevřel jejich zdroj, jemuž jsem se hodil coby ochotný prostředník. Nebránil jsem se, jen jsem byl zvědav, vydá-li ten proud ještě na jednu knížku. Doufat, že ano, jsem začal, až když jsem si představil, že by k nim snad Jiří Hovorka zase přidal pár svých čarovných obrázků. Stalo se, patří mu za to dík, stejně jako Nakladatelství ČAS Josefa Pepsona Snětivého. A za to, že se mohlo stát, děkujeme svorně všichni tři Pražské plynárenské, a.s.

M.Č.

© Miloň Čepelka, 2012

Editor, postface © Josef Pepson Snětivý, 2012

Illustrations, cover © Jiří Hovorka, 2012

Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Laňková, 2012

© Nakladatelství ČAS, 2012

ISBN 978-80-87470-53-4

*Momentky haiku.
Jako když jemně stiskneš
fotoaparát.*

*Neohlížej se.
Co umřelo, nevzkřísíš.
Pukne ti srdce.*

*Tak odlišní jsme.
Cíl ale máme stejný.
Jmenuje se Smrt.*

*Duši uškodí,
když za vás vaše drama
rozuzlí jiní.*

*Dělej co dělej,
těžké stíny tvých předků
půjdou vždy s tebou.*

*Jak držet plamen,
na nějž hledím očima,
i za očima?*

*Když spustím víčka,
vždycky mi tam vplouváte
vy, krásná láska.*

*Netrpělivost?
Vedle strachu největší
nepřítel duše.*

*Bud' si vždy vědom
této chvíle, neboť ta
jediná je tvá.*

*Nechtěj jistotu.
Dříve, nežli v ni uvěříš,
bude už tatam.*

*Když sfouknu svíci,
knot ještě chvíli čadí.
Marné vzpomínky.*

*Že nepolykám
andělíčky, za to dík
srdci z křišťálu,*

*jež jste mi dala
v oblaku vlídné mlhy
matoucí vám zrak.*

*Být v nebezpečí
je náš setrvalý stav,
a jediný lék,*

*jenž na to platí,
nebývá vždycky k mání.
Jmenuje se smích.*

*Jde stres za stresem
a žádný se nezeptá,
zda ho unesem.*

*Ó osvícenci,
dnes nedám za vás ani
penci. Natož groš.*

*Daleko, blízko,
na tom vůbec nesejde.
Patříme k sobě.*

*Pěřová deka...
Běhávala po návsi.
Byla husičkou.*

*Dojemné ručky
naší vnučky sepjaté
k vroucí modlitbě.*

*Umřít – to musím.
Znovu se zrodit – můžu.
Tak jsem zvědavý.*

*Když mám na dlani
své křišťálové srdce,
jsem pokornější.*

*Co je, to je. Proč
popírat však, co bylo?
Krouží to tady.*

*Nevyhnuté
bývá nenávidené,
a to je chyba.*

*Je možné zabít
sebe, a nikoho tím
nepoznamenat?*

*Na jabloni snad?
Na smrku? Na sakuře?
Nebo na háku?*

*Karty prý nelžou.
Ale možná rozhodne,
kdo je rozdává.*

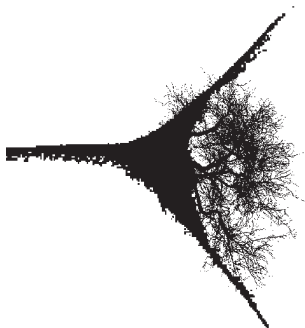
*Jsem trpělivý,
až trpím. Ale růže
nejdou a nejdou.*

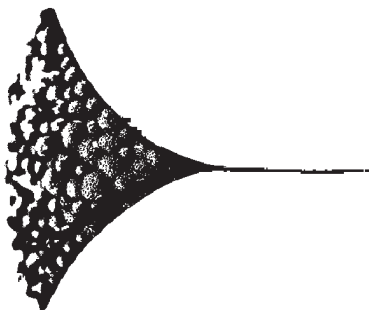
*V hlavě má guláš,
a to je trapné, je-li
vegetarián.*

*Kolik je ve mně
lidí? Kněz i vrah, soudce,
hanbář a šašek.*

*Vidím jen jednu,
pořád tu krásnou jednu,
jednu jedinou.*

*Je plamen svíce
tak odolný, nebo tak
přizpůsobivý?*

*Začli knihami,
a teď nám ideály
pálí už v hlavách.*

*Když zdolávám strach,
za pomoc děkuji vám,
mé mrtvé lásky.*

*Za svoji zradu
zasloužíte si díky.
Obrnila mě.*

*Skutečnost a sen,
propletené do housky,
bolí z obou stran.*

*Jako peříčko
byl tvůj milostný dotek.
Sbohem, holčičko.*

*Má milenka Smrt,
neuchopitelná jak
prahorní šídlo.*

*Plačící socha?
Nikdy mě nenapadlo,
že to budu já.*

*Hodiny tiktak.
Co když je nenatáhnu?
Bláhový taktik.*

*Muž? Už huš a kuš!
Zpívám si Bejvávalo
a je mi dobře.*

*Půl čtvrté, nespím.
Tma jako v pytli. V hlavě
chytly mi saze.*

*Jak to na světě
nechodí, to je moje
vábivá cesta.*

*Ohleduplnost?
Zraňujeme, když nejvíc
toužíme chránit.*

*Milenka? Krátká.
Pak sladká matka. Potom
jen jinovatka.*

*Dám něhu zmrazit
do sněhu v zájmu nových
krutých příběhů.*

*Příliš rozumné
je ještě horší nežli
příliš bláznivé.*

*Kde se to píše,
že ďábel patří do tmy?
Ubohé klíše!*

*Zavřené oči
a hvězdy a kopýtko
a vánky křídel.*

*Proč si prohlížíš
ty staré časopisy?
Utoneš v Kdysi.*

*Tak krásná a má?
Vyloučeno. Vzpomínku
překřtím na přelud.*

*Mesaliance?
Pokus o meditaci
v chlípné nahotě.*

*„Máš výsadu, že
zažiješ konec světa,“
řekl kněz. Proč já?*

*Šly Ctnost s Neřestí,
ruku v ruce, s písničkou.
Věrné sestřičky.*

*Klečím, modlím se,
neprosím, jenom šeptám
pokorné díky.*